

عنوان مقاله:

ارزیابی کارایی پایگاه های امداد و نجات استان گیلان با مدل تحلیل پوششی داده ها

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی مدیریت بحران و HSE در شریان های حیاتی، صنایع و مدیریت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

علی سورانی - دانشجوی کارشناسی ارشد سیستم اطلاعات مکانی، دانشگاه خواجه نصیرالدین طوسی

محمد رضا طالعی - استادیار گروه سیستم اطلاعات مکانی، دانشگاه خواجه نصیرالدین طوسی

محمد سورانی - دانشجوی دکتری تخصصی سلامت در بلایا و فوریت ها، دانشگاه علوم پزشکی ایران

خلاصه مقاله:

پایگاه های امداد و نجات، بستری برای انجام عملیات های امداد و نجات به مصدومین در مواقع ضروری و بحرانی می باشند. برای انتخاب مناسب مکان پایگاه و تخصیص مناسب منابع به پایگاه ها ابتدا بایستی وضعیت فعلی عملکرد پایگاه های موجود، مورد ارزیابی قرار گیرد. اندازه گیری تجربی و ملموس میزان کارایی، یکی از روش های مطمئن برای ارزیابی کارایی بوده است. هدف از این مقاله محاسبه میزان کارایی پایگاه ها از طریق عملکرد آنها در مأموریت های یکساله 92-93 اعزامی می باشد. برای محاسبه کارایی از مدل تحلیل پوششی داده ها (Data Envelopment Analysis) استفاده شد. شاخص های تعداد پرسنل، تعداد خودرو و تجهیزات به عنوان پارامترهای ورودی و تعداد حوادث، فاصله پایگاه تا محل مأموریت، زمان رسیدن به محل حادثه، زمان اتمام عملیات و تعداد فوتی به کل، پارامترهای خروجی این مدل می باشند. در این مقاله مأموریت های یک سال 13 پایگاه امداد و نجات استان گیلان مورد بررسی قرار گرفت. با توجه به نتایج، 6 پایگاه کارایی کامل، 2 پایگاه کارایی بالای 75 درصد و 5 پایگاه کارایی بالای 50 درصد دارند.

کلمات کلیدی:

تحلیل پوششی داده ها، پایگاه امداد و نجات، سیستم اطلاعات مکانی، مدیریت بحران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/561680>

